

«Είμαι μεγάλη μαμά και δεν το μετανιώνω»

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Στις μέρες μας όλο και περισσότερες γυναίκες γίνονται για πρώτη φορά μαμάδες μετά τα 40 και παρόλο που αυτή η αλλαγή δεν μας φαίνεται πλέον τόσο «ξένη» όσο μερικά χρόνια πριν, μια μεγάλη μαμά αντιμετωπίζεται... διαφορετικά. Ακόμη και η ίδια «βλέπει» τον ίδιο της τον εαυτό με άλλο τρόπο, γιατί μπορεί να είναι ώριμη και ψύχραιμη, όμως, έχει να διαχειριστεί καταστάσεις που οι νεότερες μαμάδες δεν θα μπορούσαν να φανταστούν. Η παρακάτω γυναίκα είχε το θάρρος να εξηγήσει πώς νιώθει όντας μεγάλη μαμά.

«Ήθελα παιδιά από πολύ μικρή ηλικία. Όταν ήμουν ακόμη στο σχολείο κρατούσα τα παιδιά της γειτονιάς για να βγαίνουν οι γονείς τους τα βράδια και αργότερα σπούδασα παιδαγωγικά γιατί πολύ απλά μου άρεσαν τα παιδιά και ήθελα να βρίσκομαι δίπλα τους. Γνώρισα τον άντρα μου όταν ήμουν 33 ετών και απέκτησα

παιδιά πολύ αργότερα. Άρα το ότι είμαι μεγάλη μαμά δεν σημαίνει πως ήταν επιλογή μου, αλλά μια σειρά από καταστάσεις που με οδήγησαν σε αυτό.

Έμεινα έγκυος στα 35 και μέχρι να κλείσω τα 40 είχα κάνει και τα τρία μου παιδιά. [...] Παρά την ηλικία μου δεν είχα ούτε δύσκολες εγκυμοσύνες, ούτε δύσκολους τοκετούς. Το μόνο που με επηρέαζε ήταν ότι κουραζόμουν πολύ εύκολα. Λογικό θα πουν αρκετές...αφού είμαι μεγάλη.

Παρόλο που δεν μου συμβαίνει συχνά, κάποιες φορές νιώθω ότι περισσότερο κρίνομαι για την ηλικία μου παρά για το τι είδους μαμά είμαι. Έχω αναρωτηθεί αν με θεωρούν γιαγιά και όχι μαμά. Η προσωπικότητά μου, ωστόσο, δεν συνάδει με τα χρόνια μου. Δεν νιώθω μεγάλη. Είμαι 46 και τελειώνω το δεύτερο πτυχίο μου. Το μόνο που μου υπενθυμίζει ότι ίσως έχω μεγαλώσει λίγο παραπάνω είναι η περιεμηνόπαυση και το ότι μεγαλώνω 3 παιδιά.

Όταν συγκρίνω τον εαυτό μου με τις νεότερες μαμάδες του σχολείου, συνειδητοποιώ ότι βλέπουμε τα πράγματα εντελώς διαφορετικά. Νιώθω περισσότερη αυτοπεποίθηση για τις επιλογές μου και δεν ασκώ κριτική στις άλλες μαμάδες με τις οποίες ενδεχομένως δεν ταιριάζω, σε αντίθεση με τις υπόλοιπες που θεωρούν ότι μόνο ο δικός τους τρόπος ή η δική τους μέθοδος διαπαιδαγώγησης είναι σωστή.

Μόλις φτάσουν, όμως, στην ηλικία μου θα καταλάβουν ότι δεν υπάρχει «σωστό» και «λάθος» όταν μεγαλώνεις παιδιά.

Εύχομαι όσο περνούν τα χρόνια και εξελισσόμαστε ως κοινωνία, οι μεγαλύτερες μαμάδες να μην αντιμετωπίζονται ως παρίες. Καλό είναι να αναγνωρίζουμε ότι καθεμιά από εμάς έχει τα δικά της χαρίσματα και δυνάμεις για να στηρίξει τα παιδιά της. Προσωπικά, αγαπώ τη ζωή μου και το να είμαι μαμά, ανεξαρτήτως του πόσο μεγάλη ή κουρασμένη είμαι. Δεν μπορώ να ελέγξω το τι σκέφτονται οι άλλοι για εμένα και το να με απασχολεί τόσο πολύ μια ερώτηση του στιλ "είσαι η γιαγιά τους;" μπορεί να μην μου αρέσει, αλλά δεν φτάνει για να κόψει τα φτερά μου.»

Πηγή: cafemom.com, mama365.gr